

Gummal, felle ette, rōmo tundes,
Minna mahhalangen sūmili,
Ginno valges saan Gind árratundina
Eiis, fui surnuštousen minnagi.

Geál Go armo oskan árramoista
Mis on seádnud feik ning hoiab fa →
Wottan, rōmo nuttes, kusufada,
Et feik hásti olled teinud Ga.

Ello - ramatusse illespandud,
Wastovoetud Ginno inglidest,
Vúhhitseen ma siis mo pasa - púhha
Ja mo üllestousmíst iggawest.

Kidan Ginno heldust keigest jouust —
Wainus, tves Gind sūs kumimardan.
Ja mo ðn Go taewas on se lotus.
Et ma ista ðinsamaks veel saan.

Das Grab ist tief und stille.

(Niama Gassa lauloramatõ 72ones laul.)

Wistil; Christus der ist ic.

1. Küll haud on járst ja tedda
On náhha raske meel,
Ta marjub árra sedda,
Mis nággematta weel.

2. Ei rōms heáled lange
Ta waikse maiasse,
Ge leina - nut, mis fange,
On agga temimale.